

TRES REIS EN BICICLETA

Van tres reis en bicicleta,
que nunca tiveron una,
un camelo, unha mula,
unha vella furgoneta.
E non paraban de rir,
tirrín-tirrín!
Dálle que dálle ao pedal,
tirrín-tirrán!
Ese croio non o vin,
que co rin que co ran!
E foi Melchor polo chan.

Van tres reis en bicicleta,
pasan vales, montes, pozas,
están cansos das carrozas
e da cativa etiqueta.
E non paraban de rir,
tirrín-tirrín!
Dálle que dálle ao pedal,
tirrín-tirrán!
Esvaroulle o perruquín,
que co rin que co ran!
E foi Gaspar polo chan.

Van tres reis en bicicleta,
con rodiñas de escolar,
os mantos semellan ás
de zouponas bolboretas.
E non paraban de rir,
tirrín-tirrín!
Dálle que dálle ao pedal,
tirrín-tirrán!
Un abellón galopín,
que co rin que co ran!
E Baltasar polo chan.
E se os reis non che deixaron
nin pan nin pandeireta,
foi culpa... da bicicleta!

Do CD "Xa me tardan estes Magos"
de Mamá Cabra

